

22.1.2010

PRANEŠIMAS NARIAMS

Tema: Peticija Nr. 0999/2009 dėl bankų atsisakymo priimti įmokas grynaisiais pinigais iš asmenų, kurie nėra jų klientai, kurią pateikė Vokietijos pilietė Sieglinde Müller

1. Peticijos santrauka

Remdamosi ES teisės aktais dėl kovos su pinigų plovimu, kurie taikomi, kai sumos viršija 10 000 EUR, Vokiečių finansų institucijos neleidžia asmenims, kurie nėra jų klientai, sumokėti nedideles sumas į klientų sąskaitas. Mažas pajamas gaunantys asmenys dažnai neturi banko sąskaitos. Ši nauja tvarka reiškia, kad jie patiria sunkumų mokėdami už nuomą, apmokėdami sąskaitas už elektrą, vaikų išlaikymą ir pan. Peticijos pateikėja klausia, a) ar vidutiniams piliečiams, turintiems standartinių mokėjimo įsipareigojimų, taikomi ES teisės aktai dėl pinigų plovimo ir b) kuriais teisės aktais įteisinamas bankų elgesys.

2. Priimtinumas

Paskelbta priimtina 2009 m. lapkričio 3 d. (Komisijos buvo paprašyta suteikti informaciją (pagal Darbo tvarkos taisyklių 202 straipsnio 6 dalį).

3. Komisijos atsakymas, gautas 2010 m. sausio 22 d.

„Peticija

Peticijos pateikėja skundžiasi, kad Vokietijos finansų institucijos neleidžia asmenims, kurie nėra jų klientai ir kurie apskritai neturi banko sąskaitos, sumokėti nedideles grynųjų pinigų sumas į klientų sąskaitas. Peticijos pateikėjos teigimu, bankų obstrukcionizmas grindžiamas ES reglamentu dėl kovos su pinigų plovimu.

Komisijos pastabos dėl peticijos

Apskritai finansų įstaigos, tikrindamos asmens, norinčio pasinaudoti jų teikiamomis finansinėmis paslaugomis, tapatybę, nesielgia neteisėtai. Iš tikrųjų pagal Kovos su pinigų plovimu direktyvą¹, jei asmuo ketina turėti verslo santykių su banku, pvz., atidaryti banko sąskaitą, finansų įstaigos ir visų pirma bankai privalo tikrinti klientus.

Tačiau peticijos pateikėjos apibūdinta situacija yra kiek kitokia, nes ji susijusi su atvejais, kai banko sąskaitos neturintys asmenys norėtų atlikti tam tikras pavienes finansines operacijas, kaip antai per banką grynaisiais sumokėti už komunalines paslaugas. Atrodytų, kad kai kuriose valstybėse narėse asmenys gali, pvz., sąskaitą už elektrą apmokėti grynaisiais banke, o šis įskaito šią sumą į atitinkamos elektros įmonės sąskaitą. Šiuo atžvilgiu gali tekti paisyti tam tikros sutartinės tvarkos, kurią gali būti nustatęs bankas ir banko sąskaitos turėtojas, t. y. šiuo atveju – elektros įmonė, norėianti sužinoti, kuris iš jos klientų apmokėjo kurią sąskaitą. Dėl tokios tvarkos bankui gali tekti pareiga išsiaiškinti atitinkamo asmens tapatybę, kad elektros įmonė galėtų jį atsekti permokos ar nepriemokos atveju.

Tačiau tokio reikalavimo Europos kovos su pinigų plovimu teisės aktuose nėra. Iš tikrųjų šie konkrečių rūšių sandoriai pagal Kovos su pinigų plovimu direktyvos 7 straipsnio b punktą gali būti laikomi „nenuolatiniais“. Tai reiškia, kad tiek, kiek šie sandoriai neviršija 15 000 EUR ribos ir nekelia pinigų plovimo ar teroristų finansavimo grėsmės, pagal direktyvą bankai nėra įpareigoti tikrinti klientų.

Išvada

Kadangi aprašytos rūšies sandorius galima laikyti „nenuolatiniais sandoriais“, remiantis iš ES Kovos su pinigų plovimu direktyvoje nustatytų įpareigojimų kylančiais reikalavimais, finansų įstaigos nėra specialiai įpareigosotos atsisakyti vykdyti tokius sandorius. Komisija ginčytų peticijos pateikėjos teiginius“.

---

¹ 2005 m. spalio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/60/EB dėl finansų sistemos apsaugos nuo jos panaudojimo pinigų plovimui ir teroristų finansavimui.